

עת"א 58821/03/16 - מוחמד קיים נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 58821-03-16 קיים(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
עותרים	מוחמד קיים (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפניי עתירת אסיר שעניינה שילובו בסבב חופשות.

נימוקי העתירה

העותר סיים לרצות למעלה מ- 1/4 מתקופת המאסר שנגזרה עליו. העותר פנה בבקשה לשלבו בסבב חופשות. ועדת אלמ"ב התכנסה לדון בעניינו אך עד למועד הגשת העתירה לא התקבלה תשובתה ולמרות שחלפו יותר מ- 60 יום מאז פנה בבקשה לחופשה כמו כן העותר לא סווג לקטגוריה כלשהיא.

העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר של 9 שנים לאחר שהורשע בעבירת הריגה.

כתב התשובה

העותר היה מסווג עד לאחרונה בקטגוריה א' (משמעותה היא שהוא אינו זכאי להשתלב בסבב חופשות), לאחרונה שונה סיווגו בהמלצת וועדת אלמ"ב לקטגוריה ב/1, כך שיציאתו לחופשה מותנית באישור משטרת ישראל ובכפוף לתנאים שייקבעו על ידה.

בקשתו של העותר לצאת לחופשה נדונה ונדחתה בשל התנגדות משטרת ישראל.

משטרת ישראל מתנגדת נוכח מסוכנותו הרבה של העותר והעובדה כי קיימת סכנה ממשית לשלום הציבור.

ב"כ העותר ציין כי נערך הסכם סולחה בין משפחת העותר לבין משפחת הקורבן, ביניהם קשרי משפחה. ניתן להסתפק בתנאים על מנת להפיג את המסוכנות.

עיינתי במסמך הסולחה ממנו עולה כי משפחת העותר התחייבה לשלם לבני משפחת קורבנות העבירה סכום כולל של ₪ 600,000. בהסכם הסולחה לא צוין שסכום זה שולם.

עוד מצוין בהסכם הסולחה כי גם לאחר שחרורו ממאסר לא יוכל העותר להיכנס לכפר ו"אין לו זכות חזרה לכפר רק לאחר הסכמה של משפחת ההרוג ובהחלטת וועדת הפיוס".

מגזר הדין עולה כי לכתחילה הואשם העותר בעבירת רצח לאחר שבקטטה שהתפתחה עקב מחלוקת על זכויות בחלקות קרקע דקר הנאשם את המנוח למוות. לאחר שנשמעו חלק מעדי התביעה הודיעו הצדדים על הסדר טיעון "סגור" בו תוקן כתב האישום לעבירת הריגה והעונש המוסכם הועמד על 9 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים נוספים.

על פי חוות דעת משטרת ישראל, הסכסוך רחוק מסיומו ואף עלול לתפוס תאוצה אם העותר יצא לחופשות. משטרת ישראל ערה להמלצת גורמי הטיפול – אלמ"ב לאפשר יציאתו לחופשה בכפוף לתנאים מגבילים ומציינת כי למרות עמדתם, היא מתנגדת לאור סטאטוס הסכסוך והמסוכנות הגבוהה מהאסיר כלפי שלום הציבור והמסוכנות כלפי האסיר, גם אם החופשה תותנה בתנאים קשים.

עיינתי במידע הסודי המפורט בדיעה מס' 15-002-855, אמנם מדובר במידע מתחילת שנת 2015, אולם תוכנו חמור ומצביע על מסוכנות גבוהה. לא יכול להיות ספק כי כאשר מדובר בפריביליגיה של יציאה לחופשה – לעומת מסוכנות מוחשית. הזכות לחופשה נסוגה מפני חשש המסוכנות, למסוכנות הנקבעת על ידי הגורם המוסמך לכן – במקרה כזה משטרת ישראל -האמונה על שלום הציבור ועל שלום האסירים, כאשר הם שוהים מחוץ לבית הסוהר, יש משקל מרכזי בהחלטת המשיב.

משטרת ישראל שקלה את העניין על רקע העובדה שגורמי טיפול אינם מתנגדים לחופשה, אך בהיותה הגורם המקצועי הממליץ בתוקף תפקידו וסמכותו בשאלת המסוכנות המשטרה, תוך לקיחה בחשבון את עמדת גורמי הטיפול, סברה כי רמת המסוכנות הינה כזו שלא ניתן לאשר חופשה.

אינני סבור שקיימת חוסר סבירות בהחלטה המצדיקה התערבות שיפוטית.

העתירה נדחית.

ניתנה היום, י"ז אייר תשע"ו, 25 מאי 2016, בהעדר הצדדים.